

Warszawa, dn. 22 grudnia 2023 r.

Dr hab. Michał Skibniewski
Katedra Nauk Morfologicznych
Instytut Medycyny Weterynaryjnej
Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego
W Warszawie
Ul. Nowoursynowska 159
02-776 Warszawa
michal_skibniewski@sggw.edu.pl

RECENZJA

dorobku naukowo-badawczego, dydaktyczno-organizacyjnego oraz w zakresie popularyzacji nauki i współpracy międzynarodowej dr Kingi Skieresz-Szewczyk w związku z postępowaniem w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk weterynaryjnych w dyscyplinie weterynaria

Podstawa formalna sporządzenia recenzji

Recenzję sporządzono na podstawie pisma RNDWet/7/2023 Przewodniczącej Rady Dyscypliny Weterynaria Wydziału Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu z dnia 2 listopada 2023 r. w sprawie powołania Komisji Habilitacyjnej w postępowaniu o nadanie dr Kingie Skieresz-Szewczyk stopnia naukowego doktora habilitowanego. Podstawę prawną postępowania stanowi art. 221 ust. 5 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. 2018 r. poz. 1668 z późn. zm.) oraz Uchwała nr 112/2022 Senatu Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu z dnia 22 czerwca 2022 r.

Sylwetka naukowa i zawodowa Kandydata do stopnia doktora habilitowanego

Doktor nauk biologicznych Kinga Skieresz-Szewczyk jest absolwentką Wydziału Hodowli i Biologii Zwierząt (obecny Wydział Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach) Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu. Po ukończeniu studiów i uzyskaniu tytułu magistra biologii w roku 2008 doktor Skieresz-Szewczyk podjęła dalsze kształcenie na studiach doktoranckich, w ramach których realizowała badania, zwińczeniem których było uzyskanie w roku 2013 stopnia naukowego doktora nauk biologicznych na podstawie dysertacji pod tytułem: „*Morfogeneza błony śluzowej języka u gęsi i kaczki domowej w okresie zarodkowym*”. W tym samym roku doktor Skieresz-Szewczyk podjęła zatrudnienie na stanowisku asystenta w Zakładzie Histologii i Embriologii Zwierząt Wydziału Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach Uniwersytetu przyrodniczego w Poznaniu a następnie

na stanowisku adiunkta w Pracowni Histologii i Embriologii Zwierząt macierzystej uczelni, gdzie pracuje do chwili obecnej.

Ocena osiągnięcia naukowego

Na przedstawione do oceny (zgodnie z zapisami art. 219, ust. 1, pkt. 1 i 2, lit. b ustawy z dnia 20 lipca 2018 Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce) osiągnięcie naukowe składa się cykl czterech, powiązanych tematycznie, artykułów pod wspólnym tytułem: „Analiza procesu kornifikacji nabłonka orto- i paragogowego błony śluzowej języka ptaków”. Wszystkie prace ukazały się w czasopismach naukowych indeksowanych w JCR, ujętych w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ustawy z dnia 20 lipca 2018, tj. znajdowały się na liście czasopism punktowanych, stanowiących załącznik do komunikatu Ministra Edukacji i Nauki z dnia 9 lutego 2021 oraz z dnia 17 lipca 2023 – w odniesieniu do pracy z roku bieżącego. Osiągnięcie naukowe stanowią następujące publikacje:

1. **Skieresz-Szewczyk K.**, Jackowiak H., Buchwald T., Szybowicz M., 2017: Localization of alpha-keratin and beta-keratin (corneous beta protein) in the epithelium on the ventral surface of the lingual apex and its lingual nail in the domestic goose (*Anser anser f. domestica*) by using immunohistochemistry (IHC) and Raman microspectroscopy analysis. The anatomical Record 300: 1361-1368, doi: doi: 10.1002/ar.23591
2. **Skieresz-Szewczyk K.**, Buchwald T., Szybowicz M., Jackowiak H. 2019. Alphakeratin and corneous beta protein in the parakeratinized epithelium of the tongue in the domestic goose (*Anser anser f. domestica*). Journal of Experimental Zoology Part B: Molecular and Developmental Evolution 332: 158-166. doi: 10.1002/jez.b.22892
3. **Skieresz-Szewczyk K.**, Jackowiak H., Skrzypski M. 2022. Alpha-keratin, keratin associated proteins and transglutaminase 1 are present in the ortho- and parakeratinized epithelium of the avian tongue. Cells 11(12), 1899: 1-22. doi.org/10.3390/cells11121899
4. **Skieresz-Szewczyk K.**, Jackowiak H. 2023. Pattern distribution of the connexins in the ortho- and parakeratinized epithelium of the lingual mucosa in birds. Cells 12 (13), 1776:1-23. doi.org/10.3390/cells12131776

Łączny współczynnik wpływu (IF) prac stanowiących osiągnięcie naukowe jest wysoki, bowiem wynosi 16,93, natomiast liczba punktów MEiN równa się 450. W każdej z nich Doktor Skieresz-Szewczyk jest pierwszą autorką, a Jej wkład w powstanie wymienionych publikacji, według oświadczeń Habilitantki oraz Współautorów, precyzyjnie określających merytoryczny udział w każdej pracy, jest wiodący. Ponadto, w każdym artykule cyklu, składającego się na osiągnięcie naukowe Kandydatki do stopnia doktora habilitowanego, Doktor Skieresz-Szewczyk pełniła rolę autora korespondencyjnego.

Celem naukowym, jaki postawiła sobie Habilitantka jest wielokierunkowa analiza procesu rogowacenia nabłonka języka wybranych gatunków ptaków, w nawiązaniu do ekspresji alfa- i beta-keratyny w nabłonku pokrywającym różne części narządu, profilu ekspresji filagryny, lorykryny oraz białka TGM-1, a także rozmieszczenia i profilu ekspresji alfa-koneksyn (Cx40 i 43) i beta-koneksyn (Cx26, 30 i 31). Tematyka podjętych badań jest niezwykle ciekawa, ponieważ już samo zjawisko kornifikacji, początkowo traktowane jako rodzaj programowanej śmierci komórki, w miarę postępu badań zostało zredefiniowane i obecnie jest uznane za rodzaj różnicowania terminalnego. W świetle ustaleń Nomenclature Committee on Cell Death (NCCD) oba zjawiska powinny być wyraźnie rozróżnione, ponieważ w procesie programowanej śmierci martwe komórki przestają pełnić swoją funkcję natomiast w przypadku kornifikacji martwe komórki nadal stanowią integralną część tkanki, pośrednicząc w realizacji jej funkcji fizjologicznych. Badania Habilitantki zostały przeprowadzone z wykorzystaniem wielu metod, stanowiąc niewątpliwie wzbogacenie aktualnego stanu wiedzy na temat procesu kornifikacji nabłonka języka ptaków. Niemniej jednak wartość przeprowadzonych badań, w opinii recenzenta, posiada pewne ograniczenia w postaci skromnej liczebności próby. Śledząc treść publikacji, stanowiących podstawę do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego, można zauważyć, że analizę ekspresji alfa- i beta-keratyny na dojrzałej powierzchni wierzchołka języka (pierwsza publikacja cyklu) przeprowadzono na podstawie badania trzech osobników, kolejną analizę ekspresji wymienionych wyżej białek (druga publikacja cyklu) wykonano na podstawie analizy materiału pobranego od ośmiu ptaków, natomiast w publikacji trzeciej podstawę badań stanowiły trzy języki kaczki, trzy języki gęsi oraz trzy języki indyka, pozyskane z lokalnych ubojni, podobnie jak w 4 publikacji cyklu. W pełni zgadzam się ze stwierdzeniem Pani Doktor Skiersz-Szewczyk, że dostępne obecnie dane na temat procesów rogowacenia są niewystarczające do oceny, czy nabłonek błony śluzowej języka ptaków podlega procesowi kornifikacji oraz, w razie potwierdzenia obecności tego zjawiska, w jaki sposób następuje międzykomórkowa synchronizacja jego przebiegu. Mimo badań przeprowadzonych przez Habilitantkę nadal jesteśmy dalecy od odpowiedzi na to pytanie, ponieważ analiza materiału pozyskanego od niewielkiej liczby osobników nie powinna prowadzić do wnioskowania na temat całego gatunku, podczas gdy w przypadku pierwszej publikacji cyklu zastosowano wnioskowanie rozszerzone na całą gromadę *Aves*. Podsumowanie pierwszego artykułu cyklu rozpoczyna się następującym zdaniem: „*The epithelium on the ventral surface of the lingual apex in birds undergoes cornification*”. Tymczasem uzyskane wyniki odnoszą się jedynie do kilku sztuk gęsi, prawdopodobnie reprezentujących najpopularniejszą w Polsce rasę jaką jest gęś kołudzka biała. Uzyskane wyniki są niezwykle ciekawe lecz powinny raczej być inspiracją do szerszych badań prowadzonych z uwzględnieniem różnic lub podobieństw międzygatunkowych i/lub międzyrasowych. Problem niewielkiej liczebności próby można zobrazować odnosząc się do stanu pogłowia poszczególnych gatunków ptaków hodowlanych w Polsce. Liczebność gęsi w naszym kraju od wielu lat utrzymuje się na stabilnym poziomie około 1 mln. osobników, pogłowie kaczek (w roku 2021) wynosiło około 5,3 mln. sztuk, natomiast indyków 16 mln. sztuk. Uzyskane wyniki odnoszą się zatem

odpowiednio do: 0,0017%, 0,000113 % oraz 0,0000375% ich liczby przy założeniu, że osobniki z publikacji trzeciej i czwartej nie były tymi samymi zwierzętami. Dodatkowo, w opinii recenzenta stwierdzenie, że cyt: „... *badanymi gatunkami były kaczka, gęś i indyk domowy, które żyją w zróżnicowanym środowisku naturalnym (wodne, wodno-lądowe i lądowe)...*” jest niewłaściwe, ponieważ badany materiał pochodził od zwierząt hodowlanych, które nie bytują w stanie wolnym, a wręcz ich kontakt z szeroko rozumianym środowiskiem naturalnym pozostaje silnie ograniczony przez wymogi technologiczne ich chowu i hodowli, weterynaryjne przepisy sanitarne oraz procedury bioasekuracji. U wymienionych osobników proces domestykacji oraz selekcji hodowlanej spowodował powstanie wielu cech fenotypowych niewystępujących u ptaków dzikich i dodatkowo znaczne zróżnicowanie międzyrasowe stąd nawiązanie do biologii gatunków wolno żyjących wydaje się w tym kontekście nietrafne.

Niemniej jednak, należy jeszcze raz podkreślić, że uzyskane wyniki są niezwykle ciekawe. W pierwszej pracy cyklu Habilitantka dokonała oznaczenia ekspresji alfa- oraz beta- keratyny z wykorzystaniem technik immunohistochemicznych oraz spektroskopii Ramana umożliwiającej analizę struktury przestrzennej białek. Podsumowując rezultaty prowadzonych badań, których wyniki zostały przedstawione w pierwszej publikacji cyklu, Doktor Skieresz-Szewczyk stwierdziła, cyt: „*Podsumowując, osiągnięciem habilitacyjnym wypracowanym w publikacji 1 jest jednoznaczne określenie, że nabłonek ortorogowy na powierzchni brzusznej wierzchołka języka u gęsi domowej podlega procesowi kornifikacji*”. W opinii recenzenta podsumowanie nie oddaje w pełni złożonego charakteru osiągnięcia, które poza analizą rozmieszczenia i profilu ekspresji alfa- i beta- keratyny zawiera istotny wkład w rozwój metodyki badań polegający na opracowaniu oryginalnego protokołu barwienia IHC oraz zastosowania spektroskopii Ramana pozwalającej na precyzyjne określenie procentowej zawartości wymienionych wcześniej białek w poszczególnych warstwach nabłonka języka. Druga publikacja cyklu, stanowiącego szczególne osiągnięcie naukowe, jest logiczną, w pełni uzasadnioną, kontynuacją pierwszej części badań pozwalającą na stwierdzenie, że nabłonek pararogowy, podobnie do nabłonka ortorogowego podlega procesowi kornifikacji z jednoczesnym precyzyjnym określeniem jego warstw, w których gromadzone są poszczególne typy białek.

Trzecia praca cyklu jest poświęcona analizie rozmieszczenia i profilu ekspresji filagryny, lorykryny, białka TGM-1 oraz badanej wcześniej alfa-keratyny w nabłonku języka różnych gatunków ptaków z wykorzystaniem reakcji immunohistochemicznych oraz badań molekularnych z użyciem techniki Western Blot. Wyniki przeprowadzonych analiz pozwoliły stwierdzić, że głównym białkiem KAPs uczestniczącym w procesie kornifikacji nabłonka języka ptaków jest lorykryna. Dodatkowym elementem prowadzonych badań, który niewątpliwie może mieć znaczenie aplikacyjne, jest obserwacja dotycząca zastosowania topograficznego barwienia Masson-Goldner jako wstępnego narzędzia diagnostycznego poprzedzającego analiz IHC.

Ostatnia publikacja cyklu prac składających cię na osiągnięcie naukowe dotyczy analizy połączeń komunikacyjnych między komórkami nabłonka języka ptaków. Habilitantka stwierdziła

m. in., że komunikacja między keratynocytami w obrębie niższej strefy warstwy pośredniej zarówno nabłonka ortoro- jak i pararogowego języka ptaków jest możliwa dzięki obecności w ich błonach komórkowych alfa-koneksyn Cx40 oraz Cx43 a także beta-koneksyny Cx30. Jednocześnie przeprowadzone badania pozwoliły stwierdzić, że w wyższej strefie warstwy pośredniej nabłonka ortorogowego ekspresja Cx 40, Cx43 oraz Cx31 wzrasta, podczas gdy w nabłonku pararogowym ich ekspresja zmniejsza się, co wyraźnie różnicuje przebieg procesu rogowacenia między wymienionymi typami nabłonków.

W podsumowaniu omówienia cyklu prac składających się na szczególne osiągnięcie naukowe należy stwierdzić, że jest on spójny tematycznie, a kolejne publikacje stanowią logiczną kontynuację prowadzonych badań poszerzając stan obecnej wiedzy na temat białek cytoszkieletu nabłonka języka ptaków oraz mechanizmów zaangażowanych w synchronizację procesu kornifikacji. Habilitantka jasno sprecyzowała cele badań, stanowiące oryginalny problem naukowy, które następnie zostały zrealizowane stanowiąc, w opinii recenzenta, istotny wkład w rozwój dyscypliny weterynaria.

Ocena pozostałych osiągnięć naukowo – badawczych Kandydatki do stopnia doktora habilitowanego

Wyniki badań, w których uczestniczyła dr Kinga Skieresz-Szewczyk zostały opublikowane w 19 pracach naukowych (w tym 14 po doktoracie). Ukazały się one w czasopismach indeksowanych przez bazę Journal Citation Report (JCR). Cztery spośród nich wchodzi w skład osiągnięcia naukowego. Sumaryczny IF publikacji przed uzyskaniem stopnia doktora wynosił 5,299. Obecnie wynosi 39,621 w tym 16,93 to IF prac stanowiących osiągnięcie naukowe (na dzień złożenia dokumentów). Sumaryczna wartość publikacji według listy MEiN wcześniej MNiSW wynosi 1022 punkty, w tym 900 pkt. po uzyskaniu stopnia naukowego doktora, łącznie z 450 pkt. przypadającymi na osiągnięcie naukowe. Według danych znajdujących się w bazie Web of Science liczba cytowań publikacji Habilitantki wynosi (269 w tym 202 bez autocytowań) a indeks Hirscha 9.

Habilitantka prezentowała wyniki swoich badań na krajowych i międzynarodowych konferencjach, gdzie łącznie przedstawiła 21 doniesień (w tym 17 po doktoracie) oraz 27 posterów (w tym 21 po doktoracie). Na uwagę zasługuje zaangażowanie Habilitantki w propagowanie wiedzy w ramach cyklicznych Poznańskich Festiwali Nauki i Sztuki w latach 2011- 2023.

Z załączonej do oceny dokumentacji wynika, że dr Kinga Skieresz-Szewczyk legitymuje się dorobkiem naukowym, który pod względem ilościowym i jakościowym jest odpowiedni. Przedstawiony wykaz osiągnięć **świadczy o wyraźnym zwiększeniu dorobku naukowo-badawczego** po otrzymaniu stopnia doktora.

W dotychczasowym opublikowanym dorobku naukowym dr Kingi Skieresz-Szewczyk można wyróżnić trzy tematy badawcze:

- rozwój błony śluzowej języka ptaków hodowlanych
- morfologia funkcjonalna błony śluzowej języka ptaków hodowlanych i dziko żyjących
- budowa makro- i mikroskopowa struktur błony śluzowej języka ssaków domowych i dziko żyjących

Podsumowując znaczenie dorobku dr Kingi Skiersz-Szewczyk, należy podkreślić kompleksowość wykonanych badań.

Dr Kinga Skiersz-Szewczyk była kierownikiem projektu NCN – Miniatura oraz czterokrotnie kierownikiem zadania badawczego w ramach dotacji celowej kierowanej dla młodych pracowników. Była też recenzentem 10 publikacji naukowych w czasopismach z listy JCR takich jak: Journal of Developmental Biology, Medicina (wyd. MDPI), Anatomia Histologia Embryologia, Microscopy Research and Technique (wyd. Wiley), Veterinary Research Communications (wyd. Springer) i Zoology (wyd. Elsevier).

Habilitantka odbyła jeden tygodniowy studyjny wyjazd badawczy w Louisiana State University (USA), College of Science oraz trzy staże zagraniczne (dwa kilkudniowe staże dydaktyczne w University of Veterinary Medicine in Vienna (Austria) oraz w Ghent University (Belgia), w którym odbyła też miesięczny staż badawczy.

W ramach współpracy międzynarodowej w roku 2017 Dr Skiersz-Szewczyk prowadziła badania realizowane wspólnie z 3D Laboratory w Museum für Naturkunde w Berlinie będąc kierownikiem projektu „*The microCt studies of the structure of hyoid apparatus in birds*” wykonywanego w ramach programu SYNTHESYS+, Synthesis of Systematic Resources project.

W tym miejscu należy jednak zaznaczyć, że przedstawiona do oceny dokumentacja nie została przygotowana zgodnie wytycznymi Rady Doskonałości Naukowej, znajdującymi się na stronie: <https://www.rdn.gov.pl/postepowanie-habilitacyjne.wymagania-dokumentacyjne-wnioskow-w-sprawie-nadania-stopnia-doktora-habilitowanego.html>. W punkcie 4 wymagań dokumentacyjnych wniosków w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego wyraźnie określono, że autoreferat przedstawiający opis kariery zawodowej oraz istotnej aktywności naukowej powinien zawierać kopie dokumentów potwierdzających określone osiągnięcia, w szczególności dotyczących staży naukowych, grantów oraz publikacji powstałych w wyniku prowadzenia badań w więcej niż jednej jednostce naukowej. Załączona dokumentacja nie zawiera kopii dokumentów potwierdzających odbycie staży naukowych wymienionych w autoreferacie przez Habilitantkę ani realizowanych projektów badawczych. Jedynym dostępnym źródłem informacji, potwierdzającym współpracę z licznymi krajowymi oraz zagranicznymi ośrodkami naukowymi, są wymienione w autoreferacie tytuły publikacji, których kopie można uzyskać samodzielnie w dostępnych zasobach internetowych, ponieważ nie zostały one załączone do przesłanej dokumentacji.

Niemniej jednak Habilitantka wykazuje się istotną działalnością naukową w dyscyplinie weterynaria, która w znacznym stopniu jest prowadzona we współpracy z innymi ośrodkami badawczymi. Dorobek naukowy Pani Doktor Skieresz-Szewczyk jest spójny tematycznie i od początkowych etapów kariery naukowej ściśle związany z badaniami histologicznymi struktur jamy ustnej ptaków.

Działalność naukowa dr Kingi Skieresz-Szewczyk została dostrzeżona przez władze macierzystej Uczelni, gdzie w roku 2019 otrzymała nagrodę zespołową II stopnia za oryginalne osiągnięcie naukowe w zakresie badań na zwierzętach, przyznaną przez Rektora Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu.

Podsumowując należy stwierdzić, że dotychczasowa działalność naukowa Pani Doktor Kingi Skieresz-Szewczyk spełnia wymogi stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego sprecyzowane w art. 219 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2023 r. poz. 742), szczególnie w odniesieniu do zapisów punktu 3, ust. I wymienionego artykułu odnoszącego się do istotnej aktywności naukowej realizowanej w więcej niż jednej instytucji.

Ocena działalności dydaktycznej i organizacyjnej

Działalność dydaktyczna dr Kingi Skieresz-Szewczyk obejmuje zajęcia dla studentów kierunku: weterynaria (jednolite studia magisterskie), zootechnika (studia I i II stopnia), biologia stosowana (studia I i II stopnia), biotechnologia (studia I stopnia) oraz dla studentów Szkoły Doktorskiej.

W ramach działalności dydaktycznej od 21 do 25. stycznia 2019 roku prowadziła zajęcia na University of Veterinary Medicine in Vienna (Austria), w Institute of Morphology. Obecnie Habilitantka prowadzi zajęcia w języku angielskim na studiach II stopnia na kierunku: Biologia stosowana, Animal Production Management (APM) oraz European Master of Comparative Morphology (Erasmus+). Dr Kinga Skieresz-Szewczyk jest też autorką programu przedmiotu Biologia narządów zmysłu dla kierunku Biologia stosowana oraz przedmiotu Methods of protein research dla studentów Szkoły Doktorskiej. Na uwagę zasługuje również udział Habilitantki w przygotowaniu programu międzynarodowych studiów II stopnia pt. European Master of Comparative Morphology (EUCOMOR) w kategorii Erasmus Mundus Joint programme. Program był przygotowywany w ramach grantu nr 510132-LLP-1-2010-1-BE-ERASMUS-ECDCE przez konsorcjum europejskie: Uniwersytet w Antwerpii, (Belgia), Uniwersytet Medycyny Weterynaryjnej w Wiedniu (Austria), Uniwersytet Justusa Liebiga w Giessen (Niemcy), Uniwersytet Neapolitański im. Fryderyka II (Francja) i Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu (Polska).

Habilitantka uczestniczyła w czterech 1-5 dniowych szkoleniach (w tym trzech zagranicznych) oraz dwóch kursach dydaktycznych dotyczących rozwoju umiejętności zawodowych. Obok działalności dydaktycznej Dr Kinga Skieresz-Szewczyk legitymuje się również osiągnięciami organizacyjnymi. Była m. in. członkiem Rady Programowej kierunku Zootechnika (2019-2020), członkiem Rady

Programowej kierunku Biologia stosowana (2019- obecnie), członkiem Rady Wydziału Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach (2014-2019), członkiem Komisji Kadrowej Wydziału Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach (2020-2021), członkiem komitetu organizacyjnego 8 th Meeting of the Young Generation of Veterinary Anatomists,(15-17.07. 2015), członkiem wydziałowego Zespołu ds. hospitacji na kierunku Biologia stosowana (2016 - obecnie). Habilitantka jest także członkiem Polskiego Towarzystwa anatomicznego oraz członkiem European Association of Veterinary Anatomists.

Dr Kinga Skieresz-Szewczyk w latach 2015 – 2020 była opiekunem naukowym trzech prac licencjackich, jednej inżynierskiej i trzech prac magisterskich. Od 2011 roku jest opiekunem sekcji histologicznej Koła Naukowego Zootechników i Biologów, pełni również funkcję promotora pomocniczego w otwartym postępowaniu doktorskim Pani mgr Barbary Plewy.

Podsumowanie

Prace wchodzące w skład Osiągnięcia naukowego, jak również pozostałe publikacje składające się na dorobek naukowy Pani dr Kingi Skieresz-Szewczyk, zawierają wartościowe wyniki badań wnoszących istotny wkład w rozwój dyscypliny naukowej weterynaria. Habilitantka wykazała się istotną aktywnością naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni i instytucji naukowej, w tym zagranicznej. Jestem głęboko przekonany, że Pani Doktor Kinga Skieresz-Szewczyk jest dobrze przygotowana do samodzielnej pracy naukowej i posiada umiejętności organizacji własnego warsztatu badawczego.

Biorąc pod uwagę powyższe stwierdzam, iż dorobek naukowy, dydaktyczny i organizacyjny oraz osiągnięcie naukowe (cykl publikacji stanowiących szczególne osiągnięcie naukowe) Pani Doktor Kingi Skieresz-Szewczyk spełnia wymogi stawiane kandydatom do stopnia naukowego doktora habilitowanego określone w art. 219 ust. 1 pkt. 2 oraz pkt. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2023 r. poz. 742).

Podsumowując całokształt dorobku Habilitantki wnoszę do Rady Dyscypliny Weterynaria Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu o podjęcie dalszych czynności w postępowaniu w sprawie nadania dr Kingie Skieresz-Szewczyk stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk weterynaryjnych w dyscyplinie Weterynaria.

